

Ανθρωπισμός: Ο Πρόδρομος για τον Αντίχριστο

Μέρος 2/4

**Προετοιμάζοντας να
βασιλέψουμε με τον Χριστό
Από τον Derek Prince**

«Γιατί δεν έχουμε να παλέψουμε με ανθρώπους αλλά με αρχές και εξουσίες, δηλαδή με τους κυρίαρχους του σκοτεινού τούτου κόσμου, τα πονηρά πνεύματα που βρίσκονται ανάμεσα στη γη και στον ουρανό» (Εφεσίους 6:12).

Στην προηγούμενη διδακτική επιστολή, εξετάσαμε τα χαρακτηριστικά εκείνου που είναι κατάλληλος να βασιλεύσει μαζί με τον Χριστό. Το μάθημα αυτό αφορά την ανάγκη να αναγνωρίσουμε τον πνευματικό χαρακτήρα της μάχης.

Ως ακόλουθοι του Ιησού Χριστού, βρισκόμαστε εμπλεκόμενοι σε μια σύγκρουση που εκτείνεται τόσο στον ουρανό όσο και στη γη. Οι δυνάμεις που αντιμετωπίζουμε είναι «πρόσωπα χωρίς σώματα» — πονηρές πνευματικές δυνάμεις στον αόρατο κόσμο, οι οποίες αντιτίθενται σε κάθε αληθινή δικαιοσύνη και επιδιώκουν να εγκαθιδρύσουν την κυριαρχία του Σατανά σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η ευθύνη μας σε αυτή τη σύγκρουση είναι μοναδική, επειδή ο Χριστός έχει εμπιστευθεί αποκλειστικά σε εμάς την πνευματική διάκριση και τα όπλα που μπορούν να μας χαρίσουν τη νίκη. Οι κυβερνήσεις και οι στρατοί αυτού του κόσμου, ενεργώντας αποκλειστικά στο φυσικό επίπεδο, δεν έχουν κατανόηση της σύγκρουσης ούτε τη δύναμη να αντιμετωπίσουν τις σατανικές δυνάμεις στα επουράνια. Αντίθετα, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, και οι ίδιοι χειραγωγούνται και ελέγχονται από αυτές τις δυνάμεις.

Μία βασική προϋπόθεση για τη νίκη είναι να αναγνωρίζουμε τη φύση των δυνάμεων που δρουν σε κάθε δεδομένη κατάσταση. Τους τελευταίους μήνες, καθώς συλλογίζομαι τις εξελίξεις στον κόσμο — και ιδιαίτερα στις ΗΠΑ και στο Ισραήλ — πιστεύω ότι ο Θεός μου έδειξε την ταυτότητα της κακής, απατηλής δύναμης που ο Σατανάς σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για να ολοκληρώσει τα σχέδιά του για το τέλος αυτού του αιώνα. Είναι ο *ανθρωπισμός*.

Πάντοτε θεωρούσα τον ανθρωπισμό ένα σχετικά ακίνδυνο σφάλμα. Όταν συμβουλευτήκα ένα λεξικό, έμεινα έκπληκτος από τον ορισμό που βρήκα:

Η άρνηση οποιασδήποτε δύναμης ή ηθικής αξίας ανώτερης από εκείνη του ανθρώπου· η απόρριψη της θρησκείας υπέρ της πίστης στην πρόοδο της ανθρωπότητας μέσω των δικών της προσπάθειών.

Συνειδητοποίησα ότι ο ανθρωπισμός δεν είναι πνευματικά ουδέτερος. Αντίθετα, αποτελεί εσκεμμένη άρνηση και απόρριψη της δύναμης και της εξουσίας του Θεού. Είναι μια αντιθρησκευτική θρησκεία. Για τον λόγο αυτό, μπορεί να διδάσκεται — και συχνά διδάσκεται — σε εκπαιδευτικά συστήματα, όπως αυτό των ΗΠΑ, τα οποία απαγορεύουν τη διδασκαλία της θρησκείας με τη συνήθη έννοια του όρου.

Αποφάσισα να ανιχνεύσω τον ανθρωπισμό στην πορεία της ιστορίας, ξεκινώντας από το όνειρο του Ναβουχοδονόσορα για ένα άγαλμα με κεφαλή από χρυσό, στήθος και βραχίονες από ασήμι, κοιλιά και μηρούς από χαλκό και πόδια από σίδηρο. Ο Δανιήλ ερμήνευσε το όνειρο ως προεικόνιση τεσσάρων διαδοχικών εθνικών αυτοκρατοριών που επρόκειτο να αναδειχθούν. Η κεφαλή ήταν η Βαβυλώνα· το στήθος και οι βραχίονες ήταν η Μηδία-Περσία· η κοιλιά και οι μηροί ήταν η Ελλάδα· τα πόδια ήταν η Ρώμη (Δανιήλ 2:31-40).

Ένας βασικός παράγοντας μου έγινε ιδιαίτερα έντονος: τα αναπαραγωγικά όργανα βρίσκονταν στην περιοχή που ταυτιζόταν με την Ελλάδα. Με το υπόβαθρό μου στην Ελληνική φιλοσοφία, αυτό απέκτησε για μένα ιδιαίτερη σημασία. Συνειδητοποίησα ότι η Ελλάδα — περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη αυτοκρατορία — αναπαρήγαγε τον εαυτό της μέσα στους μεταγενέστερους πολιτισμούς, μέσω της φιλοσοφίας της.

Δύο από τους πρώιμους Έλληνες φιλοσόφους για τους οποίους διαθέτουμε καταγεγραμμένες μαρτυρίες είναι ο Ηράκλειτος και ο Πρωταγόρας. Τρία από τα σωζόμενα αποφθέγματά τους αναφέρουν:

1. «Πάντα ρεῖ».
2. «Ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ» («Δεν μπορείς να μπεις δύο φορές στο ίδιο ποτάμι»).
3. «Πάντων χρημάτων μέτρον ἐστὶν ἄνθρωπος» («Ο άνθρωπος είναι το μέτρο όλων των πραγμάτων»).

Είναι εκπληκτικό το πόσο καλά αυτά τα τρία αποφθέγματα συνοψίζουν την ουσία του ανθρωπισμού. Υποστηρίζουν ότι τα πάντα είναι σχετικά· δεν υπάρχουν απόλυτες ηθικές ή νομικές αρχές· και ο άνθρωπος είναι η ανώτατη αυθεντία στο σύμπαν.

Είναι πέρα από τα όρια αυτής της μελέτης να αναλύσουμε πώς αυτή η σκέψη διαμόρφωσε, αρχικά, τις αντιλήψεις της Ευρώπης και, στη συνέχεια, μέσω της Ευρώπης, τις αντιλήψεις του σύγχρονου «πολιτισμού». Οι Έλληνες θεοποίησαν τον ανθρώπινο νοῦ. Η αντίληψη του Αριστοτέλη για τον Θεό ήταν ένας τέλειος νοῦς που συλλογιζόταν τον εαυτό του — επειδή τίποτε λιγότερο δεν ήταν άξιο του στοχασμού του. Από αυτό αναπτύχθηκε ολόκληρη η φιλοσοφία του ορθολογισμού.

Εκτός από τη φιλοσοφία, ένα ακόμη βασικό στοιχείο του Ελληνικού πολιτισμού ήταν η έμφαση στους αθλητικούς αγώνες. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες τους αντιπροσώπευαν στην πραγματικότητα μια ειδωλοποίηση της αθλητικής ικανότητας, η οποία έχει αναβιώσει στη σύγχρονη εποχή. Τα τηλεοπτικά προγράμματα με τη μεγαλύτερη τηλεθέαση σήμερα είναι οι μεγάλες διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις.

Οι Έλληνες επίσης είχαν την τάση να υποβαθμίζουν τη συζυγική σχέση μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας και να θεωρούν μια ομοφυλοφιλική σχέση μεταξύ δύο ανδρών ως περισσότερο «διανοητικά ολοκληρωμένη». Στα αγάλματά τους, η εξιδανικευμένη ανδρική μορφή παρουσιαζόταν συνήθως γυμνή, ενώ η γυναικεία ήταν καλυμμένη με κάποιο είδος ενδύματος.

Οι λεγόμενοι «θεοί» της Ελλάδας παρουσίαζαν όλες τις ηθικές αδυναμίες της ανθρωπότητας: λαγνεία, ανηθικότητα, ζήλια, εκδικητικότητα και εξαπάτηση — στην πραγματικότητα, πλήρη απουσία οποιουδήποτε δεσμευτικού ηθικού κώδικα. Αυτό άφηνε τον άνθρωπο ελεύθερο να είναι ο ίδιος θεός του και να θεσπίζει τον δικό του ηθικό κώδικα. Άλλωστε, κανένας λαός δεν μπορεί να αναμένεται να ζει πάνω από το επίπεδο των δικών του θεών.

Όλες αυτές οι επιδράσεις του Ελληνικού ανθρωπισμού έχουν γίνει ολοένα και πιο εμφανείς στον δυτικό μας πολιτισμό καθ' όλη τη διάρκεια του παρόντος αιώνα. Το 1992, όμως, το πνεύμα του ανθρωπισμού εξαπέλυσε μια νέα, μεγάλης κλίμακας επίθεση τόσο εναντίον των ΗΠΑ όσο και εναντίον του Ισραήλ. Σχεδόν ταυτόχρονα, ένα πυκνό νέφος πνευματικού σκότους κατέβηκε πάνω και στα δύο έθνη.

Στις εθνικές εκλογές εκείνης της χρονιάς, η πνευματική δύναμη που έφερε στην εξουσία τόσο την κυβέρνηση

Κλίντον στις ΗΠΑ όσο και τον Εργατικό Συνασπισμό στο Ισραήλ ήταν ο απροκάλυπτος, ανόθευτος ανθρωπισμός. Και οι δύο κυβερνήσεις αντιπροσωπεύουν μια ανοιχτή και εσκεμμένη απόρριψη των δίκαιων νόμων του Θεού και των διαθηκών που Εκείνος συνήψε με τον άνθρωπο, πρώτα μέσω του Μωυσή και κατόπιν μέσω του Ιησού Χριστού. Έχουν αποδείξει ότι, όταν ο ανθρωπισμός φτάσει στην έσχατη συνέπειά του, θα πιστέψει οτιδήποτε εκτός από την αλήθεια και θα ανεχθεί οτιδήποτε εκτός από τη δικαιοσύνη.

Αυτή η εξύψωση του ανθρώπου είναι η δύναμη που τελικά θα οδηγήσει στην εμφάνιση του Αντιχρίστου, του οποίου το όνομα είναι *ο αριθμός του ανθρώπου* (Αποκάλυψη 13:18), *του ανθρώπου της ανομίας*, ο οποίος αντιτίθεται και υψώνει τον εαυτό του πάνω από καθετί που ονομάζεται Θεός ή λατρεύεται και μάλιστα εγκαθίσταται στον ναό του Θεού, παρουσιάζοντας τον εαυτό του ως Θεό (Β' Θεσσαλονικείς 2:3-4).

Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι θα θέσει κάτω από την κυριαρχία του όλους εκείνους που αρνήθηκαν την αγάπη της αλήθειας. Για τον λόγο αυτό, ο Θεός θα στείλει επάνω τους μια ισχυρή πλάνη, ώστε να πιστέψουν το ψέμα — το αρχικό ψέμα, δηλαδή, με το οποίο ο Σατανάς εξαπάτησε τους πρώτους μας γονείς: «Θα είστε σαν τον Θεό...» ή «σαν θεοί». Αυτή η εξύψωση του ανθρώπου στη θέση του Θεού θα οδηγήσει στη «μεγάλη θλίψη» — μια περίοδο παγκόσμιας οδύνης τόσο φοβερής, ώστε θα ξεπεράσει ακόμη και το Ολοκαύτωμα του 1939-1945 (Κατά Ματθαίον 24:21-22).

Πριν όμως από αυτή την τελική περίοδο θλίψης, ο Θεός έχει ακόμη σπουδαίους σκοπούς να εκπληρώσει τόσο για τον Ισραήλ όσο και για την Εκκλησία. Ένας θερισμός ελέους θα προηγηθεί του θερισμού της κρίσης. Η προετοιμασία του Θεού γι' αυτό αποκαλύπτεται στο Ζαχαρία 9:13: «Επειδή, τέντωσα τον Ιούδα στον εαυτό μου σαν τόξο· τέντωσα τον Εφραΐμ δυνατά, και ξεσήκωσα τα παιδιά σου, Σιών, ενάντια στα παιδιά σου, Ελλάδα ...»

Τα «παιδιά της Ελλάδας» είναι εκείνοι που αποδέχονται την πλάνη του ανθρωπισμού. Τα «παιδιά της Σιών» είναι εκείνοι που στηρίζονται στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού, αποδεχόμενοι τόσο τις υποσχέσεις του όσο και τις διαθήκες του. Θα προέρχονται τόσο από τον φυσικό Ισραήλ όσο και από την κατ' όνομα Εκκλησία. Για αυτούς θα ειπωθεί: «Αυτόν [τον Σατανά] όμως τον νίκησαν οι αδερφοί μας με το αίμα του Αρνίου και με τη μαρτυρία, που έδωσαν για τον Ιησού, αδιαφορώντας για τη ζωή τους, φτάνοντας ως και στο θάνατο». (Αποκάλυψη Ιωάννου 12:11). Θα είναι άνθρωποι με μία και μοναδική κυρίαρχη προτεραιότητα· να κάνουν το θέλημα του Θεού θα είναι γι' αυτούς σημαντικότερο από το να κρατήσουν ακόμη και την ίδια τους τη ζωή.

Μπροστά σε αυτή την πρόκληση, ο καθένας μας χρειάζεται να θέσει στον εαυτό του το ερώτημα: Είμαι έτοιμος να σταθώ σταθερά ως ένας από τα παιδιά της Σιών;

Από αριθμητικής άποψης, οι δυνάμεις του ανθρωπισμού υπερέχουν συντριπτικά έναντι ημών. Παρ' όλα αυτά, μπορούμε να πάρουμε θάρρος από το παράδειγμα του Ασά, βασιλιά του Ιούδα. Αντιμέτωπος με την εισβολή ενός κατά πολύ υπέρτερου στρατού, η απελπισμένη προσευχή του μετέτρεψε την αναμενόμενη ήττα σε ολοκληρωτική νίκη. Για εμάς σήμερα, η προσευχή του αποτελεί ένα θαυμάσιο πρότυπο για να αντιμετωπίσουμε τις δυνάμεις του ανθρωπισμού που εξυψώνουν τον άνθρωπο.

«Κύριε, δεν είναι σε σένα τίποτε να βοηθάς εκείνους που έχουν πολλή ή καμία δύναμη· βοήθησέ μας, Κύριε Θεέ μας· επειδή, έχουμε εμπιστευθεί σε σένα, και ερχόμαστε στο όνομά σου ενάντια σ' αυτό το πλήθος· Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός μας· ας μη υπερισχύσει άνθρωπος εναντίον σου» (Β' Χρονικών. 14:11).

Ας σταθούμε ενωμένοι στην προσευχή!

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L003-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 14 Oct 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

"«Κάθε πιστός έχει
κάποια μοναδική πλευρά
της σοφίας του Θεού να
αποκαλύψει στον κόσμο
και την αποκαλύπτει με
τη μαρτυρία του.»"

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)